

Učitelka ZŠ: vědu vnímám stále častěji jako zneužitou, stejně tak i lidskou solidaritu

vratmedetidokoly.cz/ucitelka-zs-vedu-vnimam-stale-casteji-jako-zneužitou-stejne-tak-i-lidskou-solidaritu

Redakce

21. dubna 2021

Vyjádření k vládě a poslancům ohledně nesouhlasu s povinným testováním bezpříznakových, vyslovení rizika zneužití vědy v jednostranném posuzování a uvádění nekvalitních studií jako podkladů pro významná rozhodování v nastavení povinných opatření týkajících se celé naší společnosti a v tvorbě teoretických matematických konstruktů, které nejsou důkladně podloženy a zváženy, a přesto povinně nařizovány, vyslovení jasného nesouhlasu s vidinou očkování školních dětí jako podmínky pro vstup do školy.

„Dlouhodobou cestou, aby se chod škol udržel, je očkování dětí. Nepochybně bude dobrovolné, ale je potřeba, aby si lidé uvědomili, že buď budou děti ve škole nebo doma. Odhaduji, že první vakcíny pro děti budou možná k dispozici počátkem příštího roku. V tomto mezidobí můžeme školy udržet citlivým testováním. Začít by se mělo již kombinací metod a postupně přecházet k citlivější PCR metodě,“ uvedl ředitel ÚMTM.“

Patřím do té skupiny, která nesouhlasí s **žádným povinným testováním bezpříznakových lidí, neb čísla z těchto testů s různými výpovědními hodnotami jsou zneužívána k vytváření dalších a dalších povinných opatření, která zdraví z celistvého hlediska neochraňují, ale poškozují.** Problematika testování je obsáhlá a téměř žádné testy nejsou určeny k dlouhodobému testování bezpříznakových.

Odmítám se jako učitel, rodič a občan podílet na jakémkoliv povinném dlouhodobém testování kohokoliv bez příznaků.

Problematika testování SARS-CoV-2 | Odborné stanovisko

Podobná čísla shromažďují a zpracovávají matematici a další teoretici, jejichž práce si vážím, ale protože se za každým číslem schovává jedinečný člověk s jedinečným nastavením, zdravotními dispozicemi, sociálními možnostmi, duševním rozpoložením, nedá se z nich dlouhodobě vyvozovat žádný matematický model, podle kterého

bychom se měli všichni povinně řídit. Vědu vnímám stále častěji jako zneužitou, stejně tak i lidskou solidaritu. To, co normálně pomáhá, se zvrátilo a začalo škodit.

Je načase vrátit věcem a činům správný význam – roušky nemocným a na riziková pracoviště, testy pro diagnostiku nemocných a preventivně dle potřeby a dobrovolné volby. Všechna tato opatření je nutno postavit do roviny dobrovolnosti.

Vědecké studie se dají zhotovit na cokoliv, záleží na záměru, financích – **je prosazována jediná správná cesta, jediná pravda, nedává se prostor názorové pestrosti, nevede se dialog.**

Občas sleduji vědeckou iniciativu Sníh, z níž je sestaven poradní orgán ministerstva, která má v heslu “VĚDA PROTI COVID Prosazujeme ověřená řešení v boji s epidemií. Jsme tým vědců, odborníků, ale bez vás to nezvládneme.” Tato iniciativa tvrdí, že nošení roušek nevedlo u dětí ke zhoršené funkci dýchání v žádném z měřených parametrů. Zároveň se u dětí neprojeví žádné známky dechové tísně.

NOŠENÍ ROUŠEK
NEVEDLO U DĚTÍ
KE ZHORŠENÉ FUNKCI
DÝCHÁNÍ V ŽÁDNÉM
Z MĚŘENÝCH
PARAMETRŮ.

ZÁROVEŇ SE U DĚTÍ
NEPROJEVILY ŽÁDNÉ
ZNÁMKY DECHOVÉ
TÍSNĚ.

#VĚDAPROTCOVID19

INICIATIVA-SNIH.CZ INICIATIVASNIH
@SNIHINICIATIVA

Tento plakát mluví jasně, pokud si ale přečtete data, která objasňuje článek u fotografie, dozvíte se, že **studie byla provedena na skupině 47 zdravých dětí od 4 měsíců do 12 let, které nosily 30 minut roušku a 30 minut nenosily**. Lze tuto studii brát jako reprezentativní a tvořit z ní závěr i na plakát, zvláště když je dále vysvětleno, že „...**Je důležité zmínit, že vzorek studie nebyl příliš velký a jsou zapotřebí i studie zkoumající dlouhodobější nošení roušek bez zátěže a při zátěži a u více dětí. Studií zkoumající dopady nošení roušek, ozvláště u dětí, existuje zatím velmi málo.**“

Vědci z Itálie zkoumali, jak roušky ovlivňují dýchání u dětí

Je znepokojivé, že toto je skupina odborníků, kterým je nyní nasloucháno při tvoření opatření.

Tato iniciativa pak rozebírá i bezpříznakové přenašeče a uvádí různé studie. Tvrdí, že bezpříznakový přenos zásadně přispívá k šíření a představuje problém.

„Bezpříznakový rozsévač“ nemoci covid-19: chiméra, nebo skutečnost?

Jiní odborníci, dívající se na problematiku onemocnění střízlivěji (např. prof. MUDr. Jiří Beran, CSc), to takto vyhraněně a nebezpečně nevidí.

Protože vnímám, že **dlouhodobě je nám předkládán jediný správný pohled na řešení pandemie a chybí mi dialog s dalšími odborníky**, píši toto vyjádření.

Jsem velmi vděčna, že začínají pomalu dostávat prostor i odborníci zastávající jiný názor, opírající se o jiné studie a zkušenosti. Tímto jim velmi děkuji, protože každý jasný hlas sloužící k názorové pestrosti a dávající vědě nazpět opravdovou prestiž s čistými cíli a úmysly se počítá. Pokud jste odborník a vidíte věci jinak, než nám předkládají ti, co zrovna velí, je v zájmu naší budoucnosti vystoupit a vyslovit se. Tak se zapojíte do vědeckého vícehlasu, který může umlčet podprahovou manipulativní notu směřující k vlastnímu obohacování.

Chybí mi důvěra v nás, řadové občany a vložení zodpovědnosti za vlastní zdraví do rukou každého z nás.

Důvěřuji osobně prožité zkušenosti, zdravě smýšlejícím odborníkům a selskému rozumu, který mi říká, že bezpříznakový jedinec pro zdravé lidi představuje minimální hrozbu, protože jeho virová nálož je malá. Pokud bych se měla bát všech bezpříznakových a nákazy od nich, tak bych již NIKDY nemohla chodit bez roušky, protože i očkování budou patřit do možných bezpříznakových a není zde jenom jedna nemoc. **Tento scénář patologického strachu z nákazy čímkoliv v budoucnosti nepřijímám a odmítám tvořit a podporovat.**

Život je zkrátka rizikový a kdo se bojí, ať se chrání dle svých potřeb, ale ať mi stát nevnučuje dlouhodobá povinná nařízení, která dlouhodobě poškozují zdraví zdravým lidem. Minimálně duševní a sociální.

Ano, existuje určité riziko nákazy nepříznakovými – kdekoliv. Není cestou trasovat a stále hledat viníky a ukazovat prstem – tys mě nakazil. Nakazit se, mít vážný průběh a skončit úmrtím, může každý z nás. Stejně tak se ukazuje, že existují i lidé, kteří žijí v bezprostřední blízkosti nakažených lidí, kteří např. později zemřou, nebo mají vážný průběh, a přesto se nenakazí. A nemají žádná ochranná opatření. Největší líhní nákazy jsou samotné nemocnice – již bylo vysloveno mnoho sdílení obyčejných lidí, kdy členové rodiny odcházeli do nemocnic (na operace, vyšetření, zákroky) plně zdraví, při rekonvalescenci se nakazili a poté se již nevrátili...

Místo abychom řešili skutečná ohniska (nemocnice) a způsoby léčby, které byly pomíjeny, veškerá energie se vrhla na boj – na vymýcení mutujícího viru, který je přenášen na zvířecích hostitelích – vakcinací. Výzkum se nesměřuje na léčbu, pouze na vakcinaci zpočátku směřující pouze pro rizikové skupiny, s požadavkem dobrovolnosti umocněným tlaky zaměstnanců, benefity a omezeními, nyní na děti, s požadavkem dobrovolnosti s naznačeným požadavkem vstupu dětí do školy. A jako

předkrok se investují nemalé prostředky, energie a pozornost na odhalování ložisek ve skupinách nejméně rizikových – v dětských kolektivech.

A jak napsal Ivo Valenta:

Kde se v populaci vlastně masivně šíří nákaza? Ve školách to není. Jistě – zde se nákaza šířit ani nemohla, když jsme světovým unikátem a děti byly prakticky rok doma. Jenže z výsledků testování dětí je naprosto zřejmé, že se nákaza nešíří ani v rodinách. Nešíří se ani ve firmách, kde probíhá pravidelné testování a žádný vysoký výskyt nemocných zde nebyl zachycen. Sportoviště jsou zavřena, restaurace, hospody, ubytovací a kulturní zařízení také. Tak kde? Kvůli čemu je likvidována naše ekonomika (i v případech, kdy je to vážně postavené „na hlavu“) a omezována svoboda každého z nás?

Vyslovuji jasné NE. Nestojím o Vaše povinná testování bezpříznakových – nabídněte je těm, kteří to tak chtějí.

Existuje docela velká skupina lidí, která se na zdraví dívá komplexně, celostně, nesnaží se jen odstranit chybné fungování těla, ale zamyslí se i nad chybami etickými v životě, nad našimi myšlenkami, psychikou, sociálními vztahy – v nemoci se může skrývat vzkaz – jeho odhalením, poučením se v činech uzdravených stereotypů se člověk stává aktivním tvůrcem svého zdraví a neodevzdává svou moc a zodpovědnost slepě autoritám a přijímá i smrt jako součást pozemského žití.

Eva Trávníčková: **pandemie nebo lež?**

Hledat stále viníka a ptát se, kdo je vinen za nakažení a smrt a ukazovat stále na ty druhé, vyvolává patologický strach z lidí a živého setkávání se, který je už nyní viditelný – mnozí lidé se cítí bezpečněji, když mají vedle sebe negativně testovaného člověka testem s mírou přesnosti 52%, než člověka netestovaného, bezpříznakového. Ptám se proč?

Možná proto, že se naplňují slova matematika teoretika, který vytváří modely ovlivňující opatření dotýkající se celé společnosti: **„Mně říkali lidé, že není reálné zavřít školy, že není reálné chodit v respirátoru, že není reálná spousta dalších věcí. Staly se mnohem horší věci, o nichž všichni říkali, že nejsou reálné. Je to jenom otázka zvyku.“**

Rozhovor stojí za přečtení, protože odhaluje zákulisí práce, podklady, časovou dotaci některých vědců- teoretiků- matematiků, kteří se významně podílejí na vytváření povinných opatření.

Rozhovor s René Levínským o uzavřeném školství a jedné špatné predikci

Testováním stále přesnějšími testy, které jsou schopny odhalit i zbytkový vir, můžeme nakonec odhalit i velké množství pozitivních i ve školách, ač jsou děti vnímány veřejně jako skupina veřejně nejméně rizikovou. **Změnou obrazu rizikovosti dětí v očích společnosti pak tudíž bude jediná většinovou společností podporovaná možnost, jak zajistit bezpečný chod školy – očkovat děti**, očkovat všechny, protože rizika jsou tak velká – čísla stále stoupají! Toto vnímám jako reálnou hrozbu, zvláště, když se hlasy očkovat i děti ozývají z úst vakcinologů stále častěji:

„Dlouhodobou cestou, aby se chod škol udržel, je očkování dětí. Nepochybně bude dobrovolné, ale je potřeba, aby si lidé uvědomili, že buď budou děti ve škole nebo doma. Odhaduji, že první vakcíny pro děti budou možná k dispozici počátkem příštího roku. V tomto mezidobí můžeme školy udržet citlivým testováním. Začít by se mělo již kombinací metod a postupně přecházet k citlivější PCR metodě,“ uvedl ředitel ÚMTM. – Podobnost s dobrovolným/povinným testováním ve školách zcela zřejmá- současné odmítnutí testování, nebo testování doma= zákaz vstupu do školy. Jasná diskriminace.

Chod škol lze udržet do doby naočkování dětí citlivým testováním, míní Hajdúch

Jako učitelka odmítám asistovat byť dozorem u úkonu, který nepatří do mé kompetence. Vyslovuji jasné NE.

Mgr. Jana Tlapová

učitelka, matka 3 potomků, žena jasně vyslovující NE a důvěřující sobě, odvaze ostatních, životu i smrti a silám, které nás přesahují, a tomu, že vše zlé je pro něco dobré ♥